

De pares empresaris no podia néixer un advocat que fos altre que en Joan, especialista en l'assessorament jurídic per a empreses: **"El nostre assessorament jurídic fa referència a tot el que és mecànic dins l'empresa: tema fiscal, seguretat social, nòmines... Per a la qüestió comptable tenim la col·laboració d'un economista; de la gestió fiscal que se'n deriva me'n faig càrrec jo, així com de la relació més directa amb el client. Aquesta és la tasca primordial al despatx, on a banda també toquem el dret mercantil i el civil, un camp que m'agrada molt."**

En una època en què tothom es veu amb cor d'assessorar, el bon consell d'en Joan arriba avalat per 18 anys de professió: **"Aportem a l'empresari la tranquil·litat d'un bon consell. Com en tot, cal un coneixedor del tema, en aquest cas de les lleis, i aquest és l'advocat."** La influència familiar i els mestres que ha tingut a la vida han portat en Joan cap on és ara: **"El pare tenia una empresa pionera en el ram dels extintors d'incendis; la mare el va heretar. Jo recordo que de petit m'encantaven les típiques sèries americanes d'advocats, i això em deuria decantar pel dret. Per als professors de la facultat només tinc elogis, sobretot per a Fernández de Villacencio, una persona molt humana a banda d'un gran mestre. Més tard recordo Jordi Vallès, advocat de Barcelona, que em va ensenyar quin ha de ser el tarannà d'un lletrat, sobretot vers els seus companys d'ofici. Vaig ser un any i mig al seu bufet, i amb recança haig de dir que a hores d'ara em sap greu no haver-hi estat més temps. El meu cinquè gran mestre va ser en José Javier Irisarri, de qui ja no era deixeble sinó gran amic i company mentre treballava d'advocat en una companyia d'assegurances. Més tard la vida va voler que entrés a treballar en una assessoria, on vaig aprendre els secrets de l'ofici, i finalment, en vaig esdevenir propietari. Des d'aleshores orientem empresaris en una labor que és una mescla d'assessorament i pedagogia."**

L'empresari català, una de les figures pilar de la història del país, no ha tingut pas sempre fama de bon complidor, **"tot i que generalment avui són més disciplinats que mai. És rar l'empresari que acaba tancant el negoci per haver anat a la seva. Si és així, sempre m'ha sabut greu humanament parlant, però mai no he tingut cap recança perquè he tingut la seguretat que si l'empresa no ha anat bé no ha estat pas per manca d'orientació sinó pels vicis no corregits de l'empresari. Les meves empreses client acostumen a funcionar bé, i m'agrada pensar que el meu assessorament és el granet de sorra que acaba de contribuir al funcionament de l'engrnatge, com l'oli que fa que tot giri perfectament."** En Joan afirma, per experiència, que de sis anys ençà hi ha hagut un salt qualitatiu dins del món mercantil: **"Des de la situació de crisi postolímpica, que es va caracteritzar per la poca responsabilitat, el trànsit mercantil ha entrat en camins de major serietat econòmica. Crec que l'empresari, com a proveïdor o com a client, és cada cop més formal: ja no sentim a parlar de lletres tornades, d'impostos impagats o problemes amb la seguretat social dels treballadors. I l'empresari jove, a més, difereix del clàssic en el seu afany per estar**

al dia, en les ganes de renovació i en el fet de voler estar tranquil quant a qüestions legals."

Empreses mitjanes i petites, autònoms i petits comerços formen part de l'ampli ventall de clientela satisfeta d'en Joan, **"a tots ells intenció de donar un servei integral amb la garantia de treballar amb bons professionals. Cal tenir clar que la nostra tasca és bàsicament preventiva, i el client n'és cada cop més conscient. Tal com deia una publicitat institucional del Col·legi d'Advocats: 'Un advocat per anar al jutjat? No, un advocat per no haver d'anar-hi'. Arribar al jutjat ha de ser el darrer pas. Que un cas matrimonial o d'altra índole arribi al jutjat amb les parts disposades a treure's els ulls és molt trist, per això mirem d'evitar-ho sempre."**

En Joan Mas desprèn una forta voluntat tant personal com professional de voler canviar una legislació que no s'adigui amb l'opinió ciutadana. **"Com s'aconsegueix? Intentant agafar tots els mecanismes que permet la llei per fer que l'Administració corregeixi els criteris amb els quals el ciutadà no està d'acord. Recordo un cas en què l'ajuntament pretenia imposar un impost de zona insuficientment edificada. Vam impugnar aquesta decisió i no es va arribar al contenciós perquè l'ajuntament es va avenir a retirar aquest impost."**

La llei és al servei del ciutadà, tot i que la legislació sigui massa sovint un embolic de normes i regles impossibles d'interpretar per als llecs. **"La llei avança i evoluciona, i si bé no ho fa vers la simplificació legal -Europa és una selva normativa-, sí que ho fa cap a una igualtat legislativa en el marc europeu. Personalment sóc europeïsta convençut i, tot i que sempre costa d'adaptar-se, la unificació legislativa en tots els àmbits és sempre una millora, tal i com ja ho va ser quan la legislació mercantil espanyola es va igualar a l'europea. Ara bé, per molt mentalitzats que estiguem tots sobre la necessitat d'adaptar-nos a Europa, sempre veiem l'horitzó massa llunyà i fem el ronsa fins a l'últim moment."** La llei i la justícia eliminen les darreres fronteres europees; tanmateix en Joan sap que hi ha moltes més fronteres que cal esborrar i ens ho explica com a membre de Juristes Sense Fronteres: **"Som una ONG la finalitat de la qual és controlar en els països menys desenvolupats -no m'agrada la nomenclatura Països del Tercer Món perquè denota massa prepotència per part d'Occident- que els procediments judicials siguin justos. Es vol garantir, sense immiscir-s'hi, que tot judici sigui fet d'acord amb les normes processals i el dret penal internacionals; malgrat les barbaritats succeïdes a països com Rwanda aquesta gent té dret a una defensa i a un procés just. Juristes Sense Fronteres en fa un seguiment o actua com a arma moral allà on calgui. Al Perú, per exemple, el govern va voler difcultar la tasca dels advocats i Juristes Sense Fronteres ho va denunciar."**

Tot i el que queda per fer, en Joan se sent satisfet: **"És magnífic aquest esperit de solidaritat que hi ha avui al món. Allò cert és que la solidaritat no és patrimoni de cap bandera."** I el dret tampoc no ho és.

“La llei avança i evoluciona, i si bé no ho fa vers la simplificació legal, sí que ho fa cap a una igualtat legislativa en el marc europeu”

Joan Mas - Barcelona (Barcelonès)